

بابا که ترس نداره ایرج صادقی طاری

صحنه‌ی اول

بازیگران یک به یک وارد صحنه می‌شوند.

بازیگر یک: سلام.

بازیگر دو: سلام.

بازیگر سه: سلام.

بازیگران: سلام سلام ای بچه‌ها

ای بچه‌های نازنین

ما برآتون قصه داریم

یه قصه‌ی تلخ و شیرین

بیایید با ما همراه بشید

با قصه آشنا بشید

خوبی‌هاشو یاد بگیرید

از بدیش عترت بگیرید

بازیگر یک: خب ببینم بچه‌ها، اگه گفتین قصه‌ی

امروز ماراجع به چیه؟

بازیگر دو: پرخوری؟

بازیگر یک: نه.

بازیگر سه: دوستی؟

بازیگر یک: نه.

بازیگر دو: خودت بگو دیگه.

بازیگر یک: قصه‌ی امروز ما راجع به ترسه.

ناگهان صدای زوزه‌ی گرگ شنیده می‌شود و
همه‌ی بازیگران فرار می‌کنند. نور صحنه می‌رود.

نور صحنه می‌آید و بره کوچکی وارد صحنه
می‌شود.

گل پنبه (بره): می‌خواین بگم کی هستم

بره چابک هستم

سفید مثال پنبه

اسم منه گل پنبه

شیطونم و چموشم

زرنگ و بازیگوشم

میون دشت و صحرا

جس می‌زنم به هر جا

در همین لحظه صدای زوزه‌ی گرگ شنیده

می‌شود و گل پنبه می‌ترسد و به پشت بوته‌ها

می‌رود و پنهان می‌شود.

پنج نمایش نامه برگزیده کودک و نوجوان | بابا که ترس ن...

گل بابا از داخل تماشاگران وارد می‌شود.

گل بابا: معلوم نیست این بچه کجا رفته؟ هزار بار گفتم بچه، وقتی می‌خوای بری مدرسه حواس تو جمع کن، یه راست برو مدرسه، یه راستم برگرد خونه، اما مگه گوش می‌ده. باید هر چه زودتر پیداش کنم.

گل بابا به جست‌وجوی خود ادامه می‌دهد و در لابه‌لای بوته‌ها به دنبال گل‌پنیه می‌گردد که ناگهان پشت به پشت با هم برخورد می‌کنند و هر دو می‌ترسند.

گل بابا: بچه منو ترسوندی؟

گل‌پنیه: بابایی شمایید؟

گل بابا: بله.

گل‌پنیه: بابایی؟

گل‌پنیه، گل بابا را بغل می‌کند و گریه می‌کند.

گل بابا: گریه نکن پسرم، ببینم تو اینجا چی کار می‌کنی؟ مگه بهت نگفتم مدرسه‌ات تعطیل شد فوراً بیا خونه.

گل‌پنیه: بله گفتین.

گل بابا: پس چرا به حرفم گوش ندادی؟

گل پنبه: چرا گوش دادم بابایی، ولی راستش من داشتم از مدرسه بر می‌گشتم که یک دفعه صدای چیز او مد.

گل بابا: صدای چیز چیه دیگه؟

گل پنبه: چیز دیگه، همون که وقتی صداش می‌داد می‌لرزی، می‌ترسی، قلبت وایمیسته، همون که نمی‌شه اسمشو ...

گل بابا: د بگو دیگه بابایی.

گل پنبه: صدای زوزه گرگ.

گل بابا می‌ترسد و در پشت بوته‌ها پنهان می‌شود و بعد از چند لحظه سرش را از پشت بوته‌ها بیرون می‌آورد.

گل بابا: کوش؟ کجاس؟

گل پنبه: کی؟

گل بابا: همون که گفتی دیگه ...

گل پنبه: آهان... فهمیدم گرگ می‌گین.

گل بابا: ا... ا... چند بار بہت گفته بودم که اسمشو نیار؟

گل پنبه: شما خودتون گفتین که اسمشو بگم!
گل بابا: خیلی خب... زود باش بریم. الان مامانت
دلواپس می شه. یادت باشه ببابایی که هیچ وقت
اسمشونگی، من قلبم ضعیفه پسرم، باشه؟
گل پنبه: باشه ببابایی.

صحنه‌ی دوم

گل بانو در حال تمیز کردن خانه است که گل بابا و
گل پنبه وارد می شوند.
گل پنبه: سلام.
گل بابا: سلام.

گل بانو: سلام. معلوم هست کجاید؟! چقدر دیر
کردید، داشتم کم کم دلوایپس می شدم.

گل پنبه: من داشتم از مدرسه بر می گشتم که یک
دفعه صدای زوزه‌ی...
گل بابا: اسمشو نیار.

گل پنبه: که یک دفعه صدای زوزه‌ی اسمشو نیارو
شنیدم.

گل بانو: اسمشو نیار منظور همون...؟
گل بابا: اسمشو نیار.

گل پنبه: بله، همون دیگه، صداشو شنیدم و

ترسیدم، ماما نی من می ترسم...

گل بانو: نترس عزیزم، گرگ....

گل بابا: (با شنیدن کلمه‌ی گرگ می ترسد و از جا

می پرد) گرگ کو؟ کجاست؟ فرار کنید. زود باشید.

فرار کنید... (یک لحظه می ایستد و متوجه می شود

که هیچ خبری نیست.).

ا... فکر کردم همون چیزه... یعنی اسم مشو نیار

او مده...

گل بانو: بله دیگه، از یه همچین پدری بایدم

همچین پسری به وجود بیاد....

گل پنبه: یعنی چی ماما نی؟

گل بانو: هیچی مادر... بیا بریم غذا بخوریم.

صحنه‌ی سوم

گل بابا در حال حل کردن جدول روزنامه است و

گل بانو در حال دیکته گفتن به گل پنبه است.

گل بانو: خب حالا بنویس بابا نان داد.

گل پنبه: شما مطمئنید؟

گل بانو: بله، تو بیا یه قاشق ازش بخور بعد برو
مدرسه. (گل پنبه شربت را می خورد) دیگه هم از
هیچی نترس. باشه مادر؟
گل پنبه: چشم.

گل پنبه از اتاق خارج می شود.
گل بانو: گل بابا!... گل بابا!... (فریاد می زند) گل
بابا!...

گل بابا با عجله وارد می شود.
گل بابا: بله، چی شده؟ اتفاقی افتاده؟
گل بانو: آخه چقدر می خوابی؟ زودتر برو به کارات
برس تا قبل از ظهر کاراتو تموم کنی.
گل بابا: چشم.

گل بانو: بیا این کیسه رو بگیر. ماسک ولباس گرگ
توشه.

گل بابا: (می ترسد) می شه خواهش کنم اینقدر اسم
این چیزو نیاری.

گل بانو: خیلی خب. نمیارم. بیا بگیرش.
گل بابا: حالا نمی شه من این کارو انجام ندم؟

راستش من از ماسکشم می‌ترسم.

گل‌بانو: خجالت نمی‌کشی؟ مثلًاً تو مرد این
خونه‌ای.

گل‌بابا: آخه...

گل‌بانو: آخه بی‌آخه... زود برو ببینم امروز چی کار
می‌کنی‌ها.

گل‌بابا: چشم.

صحنه‌ی پنجم

جنگل.

گرگ وارد می‌شود و شعر می‌خواند.

گرگم گرگم گرگ بلا

گرگ بد جنس و ناقلا

در پی یک شکارم

کار دیگه‌ای ندارم

شکار من مرغ و خروس

بزغاله چاق و ملوس

با چنگالای ریزم

با دندونای تیزم

شکار به چنگم میارم

پوزم به او ن هی می مالم
با چنگال می گیرمش
یواش یواش می خورمش

گرگ: به به، به به، عجب جایی، چه جای با صفائی.
(با طعنه) امیدوارم که حیوونا شم خوب و با صفا
باشند. خوشمزه و لذیذ باشند. آره خب، حتماً
همینطوره. (خمیازهای می کشد) خب، خیلی
خسته ام. بهتره فعلایه کم دراز بکشم.
گرگ در کنار درختی دراز می کشد. در همین لحظه
گل بابا وارد می شود.

گل بابا: از دست این زنا، آخه اینم شد کار، خودش
نشسته تو خونه استراحت می کنه، اونوقت همه
کارای سخت رو من باید انجام بدم. ولش کن بابا،
بهتره همین جا بشینیم تا گل پنبه بیاد.

گل بابا در کنار درختی که گرگ خوابیده می نشیند
و دستش را خواسته روی صورت گرگ می گذارد.

گرگ: ای بابا دستتو بردار.

گل بابا: چشم.

گل بابا دستش را از روی صورت گرگ برمی دارد.

گرگ از جایش بلند می‌شود و گل بابا را با ماسک
گرگ می‌بیند.

گرگ: ببخشید شما؟ (گل بابا متوجه گرگ
می‌شود و می‌ترسد.)

گل بابا: م... م... من؟
گرگ: بله شما.

گل بابا: من گل با... یعنی گرگ بابا هستم.
گرگ: می‌دونم گرگی، منظورم اینه که اینجا چی
کار می‌کنی؟

گل بابا: خب راستش اینجا استراحت می‌کنم.
گرگ: استراحت می‌کنی؟ اینجا، جای منه.

گل بابا: خب من که با شما کاری ندارم.
گرگ: هه هه فکر کردی خیلی زرنگی؟ همه اولش
همینو می‌گن، اما وقتی سروکله یه گوسفند چاق و
چله پیدا بشه می‌زنن زیر حرفشون. مگه نه؟

گل بابا: (می‌ترسد) ...
گرگ: گفتم مگه نه؟

گل بابا: نه.

گرگ: داری عصبانیم می‌کنی‌ها.

گل بابا: خیلی خب. باشه اصلاً هر چی شما بگین.

گرگ: یعنی چی هر چی شما بگین؟ نا سلامتی تو یه
گرگی! تو باید با همه مخالفت کنی!

گل بابا: با با با باشه چ چ چشم مخالفت می کنم.

گرگ: ببینم تو چرا به پته افتادی، دارم به گرگ
بودنت شک می کنم‌ها.

گل بابا بلند می شود و از گرگ دور می شود.

گرگ: واایستا ببینم، کجا داری می ری؟

گل بابا: م م من دی دی دیگه باید ب ب برم.
گرگ می رود و جلوی گل بابا می ایستد.

گرگ: ب瑞؟ کجا؟

گل بابا: شما خودتون گفتید ای ای اینجا جای
شماست.

گرگ: کجا داری می ری؟ کارت دارم.

گل بابا: اما مَ من کارت ندارم. (گل بابا از گرگ
دور می شود و گرگ با دست لباس گل بابا را
می گیرد)

گرگ: صبر کن ببینم.

لباس گل بابا، باز می شود و می افتد. گرگ به گل

بابا نزدیک می شود و ماسک را از روی صورت گل
بابا برمی دارد.

گرگ: تو گوسفندی، یه گوسفند چاق و چله و
خوشمزه ...

گل بابا: تو تو تو یه یه گ گ گرگ، گرگ، فرار کنید،
فارار کنید، ... گرگ

(گل بابا فرار می کند و گرگ دنبالش می دود و بعد
از چند دقیقه گل بابا را می گیرد و گل بابا را داخل
یک گونی می اندازد.)

گل بابا: کمک. کمک کنید.

گرگ از دور گل پنه را می بیند.

گرگ: به به! چه بره ای! عجب روزیه امروز! شکار
پشت شکار، اگه این بره رو هم شکار کنم تا چند روز
غذا دارم.

گل بابا: کمک. کمک کنید.

گرگ: انقدر سرو صدانکن، ممکن بره کوچولو
صداتو بشنوه و فرار کنه.

گل بابا: کمک ...

گرگ: نه خیر. مثل اینکه فایده نداره.

گرگ چوبی بر می دارد و به گونی می زند. صدای
گل بابا قطع می شود.

گرگ: خیلی خب دیگه صدات در نمیاد، اُ اداره
میاد، بهتره برم یه جا قایم بشم.

گرگ در پشت درختی پنهان می شود، گل پنبه وارد
می شود.

گل پنبه: امروز چه روز خوبیه! ماما نم عجب شربتی
بهم داد فکر کنم واقعاً شجاع شدم، اما نمی دونم
بابام کجاست؟ حتماً با ماسک و لباس گرگ خیلی
قیافش دیدنی می شه، ماما نم دیشب می گفت که
امروز بابایی می آد سرراه مدرسه‌ی من. پس
کجاست؟

در همین لحظه گرگ از پشت درخت بیرون می آید.
گرگ: سلام.

گل پنبه بدون اینکه بترسد با خنده جواب می دهد.
گل پنبه: سلام.

گرگ: ببینم تو از من نمی ترسی؟
گل پنبه: بابایی اصلاً صدای قشنگی رو برای خودت
انتخاب نکردم.

گرگ: چی؟! بابایی؟! بیین بره کوچولو، خواستو
جمع کن. من می خوام بگیرمت و بخورمت، زودتر
فرار کن تا دنبالت کنم، چون آگه وایستی و نگام
کنی اصلاً شکار بهم نمی چسبه، فهمیدی؟

گلپنه: (می خندد) چی؟ می خوای منو بخوری، اما
من که می دونم بابایی شما فقط علف می خوری.
گرگ: چی؟ علف می خورم؟ (عصبانی) دیگه کم کم
داری عصبانیم می کنی ها.

گلپنه: راستی مامان گفته بود که شما منو دیدی
باید بترسی و فرار کنی. نکنه یادت رفته؟

گرگ: چی؟ فرار کنم؟
گلپنه: تا سه شماره می شمارم آگه فرار نکنی میام
سراغتو مثل خونه باهات بکس بازی می کنم و
شکستت می دما.

گرگ: (می خندد) آخه بچه جون، من با تو مبارزه
کنم؟ با تویی فسلی؟

گلپنه: یادت باشه خودت خواستی ها.

(گرگ می خندد)

گرگ: اینقدر منو خندون بره کوچولو (عصبانی)

می آم یه لقمت می کنما...

گل پنبه: اگه می خوای باهات مبارزه نکنم دستاتو
ببر بالا و بگو قبول داری که شکست خوردی.
گرگ: چی می گی فسقلی؟! الان بہت می گم که
کی شکست می خوره.

گل پنبه: بابایی راستی راستی می خوای مبارزه
کنی؟

گرگ: اینقدر به من نگو بابایی. بیا جلو.

گل پنبه: بابایی شکست می خوری ها.
گرگ: گفتم بیا جلو.

گل پنبه دستکش بکشش را از داخل کیفش در
می آورد و دستش می کند.

گل پنبه: شکست می خوری ها.

گرگ به سمت گل پنبه می رود، اما بعد از چند
دقیقه به زمین می خورد.

گرگ: نه فکر نمی کردم اینقدر قوی باشی.

گل پنبه: دیدی گفتم شکست می دم.

گرگ: الان نشونت می دم فسقلی.

گرگ چوبی را از روی زمین بر می دارد.

گرگ: اول با این چوب بی‌هوشت می‌کنم بعد
می‌خورمت.

گلپنبه: آخ جون... شمشیربازی... من اینقدر
شمشیربازی دوست دارم.

گرگ: بیا جلو.

گلپنبه: بابایی خودت خواستی بعداً به مامان
چیزی نگی‌ها. الان با پنج شماره شکستت می‌دم.
هر دو با هم مبارزه می‌کنند و در نهایت گرگ
شکست می‌خورد.

گرگ: نه خیر، مثل اینکه حریف این فسقلی
نمی‌شم.

گلپنبه: گفتم که شکستت می‌دم، بیا جلو.
گرگ: نه دیگه... مبارزه بسه.

گلپنبه: بسه؟! نه بابایی... من شمشیربازی رو
خیلی دوست دارم، یه ذره دیگه بازی کنیم.

گرگ: (نفس نفس می‌زند) نه دیگه بسه.

گلپنبه: گفتم یه ذره یعنی یه ذره، آماده باش برای
مبارزه.

گرگ: اگه اینجا بمونم بیچاره می‌شم، باید زودتر

فرار کنم.

گل پنبه: و حالا ضربه نهایی، حمله.

گرگ فرار می کند.

گل پنبه: چرا فرار کردی بابایی؟! صبر کن منم بیام.

گل پنبه می خواهد به دنبال گرگ برود که ناگهان

صدای مادر از خارج صحنه شنیده می شود.

گل بانو: گل پنبه... گل پنبه.... گل پنبه؟ کجا بایی

مادر؟

گل پنبه: مامانی من اینجام.

گل بانو وارد می شود.

گل بانو: ا؟ مادر تو اینجا بایی؟ خیلی دنبالت گشتم.

گل پنبه: مامانی! بابایی با من مبارزه کرد منم

شکستش دادم.

گل بانو: بابایی؟!

گل پنبه: من دیشب بیدار بودم، شنیدم با بابا نقشه

کشیدین که بابا گرگ بشه.

گل بانو: ببینم حالا بابات کو؟

گل پنبه: فرار کرد.

صدای کمک گل بابا شنیده می شود.

گل بابا: کمک... کمک کنید، کمک....

گل بانو: اینکه صدای باباته...

هر دو می گردند و گل پنبه متوجه یک گونی
می شود.

گل پنبه: این گونیه تکون می خوره.

گل بانو درب گونی را باز می کند و گل بابا از داخل
گونی خارج می شود.

گل بانو: تو اینجا یی؟

گل پنبه: پس اونی که من باهاش مبارزه کردم، کی
بود؟

گل بانو: نکنه اون یه گرگ واقعی بوده؟

گل پنبه: گرگ واقعی؟

گل بابا: بله اون یه گرگ واقعی بود، اون منو توی
این گونی زندانی کرد.

گل بانو: آفرین پسر گلم، تو یه گرگ واقعی رو

شکست دادی. دیدی بہت گفتم بی خودی
می ترسی.

گل پنبه: یعنی من واقعاً یه بره شجاعم؟

گل بابا و گل بانو: بله.

گل پنبه: آخ جون! من دیگه از هیچی نمی‌ترسم. من
یه بره شجاعم. هورا!

نور صحنه می‌رود و پس از چند لحظه صحنه روشن
می‌شود. بازیگران وارد صحنه می‌شوند و شعر
پایانی را می‌خوانند.

شادیم و شنگول هستیم
تو شهر قصه جستیم
قصه‌ی ما تmom شد
سیاهی از ما دور شد
با مهر و لطف و صفا
با راستگویی تو کارها
خداما رو دوست داره
از اینجا تا ستاره
بیاین بیاین بچه‌ها
تو شهر قصه ما
همون جا که بهاره
آدم بدنداره
با هم دیگه شاد باشیم
از غصه آزاد باشیم